

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

(10/136) NO.LU ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN KEŞFİ, EĞİTİMLERİYLE İLGİLİ SORUNLARIN TESPİTİ VE ÜLKEMİZİN GELİŞİMİNE KATKI SAĞLAYACAK ETKİN İSTİHDAMLARININ SAĞLANMASI AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

11 Nisan 2012 Çarşamba

(10/136) NO.LU ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN KEŞFİ, EĞİTİMLERİYLE İLGİLİ SORUNLARIN TESPİTİ VE ÜLKEMİZİN GELİŞİMİNE KATKI SAĞLAYACAK ETKİN İSTİHDAMLARININ SAĞLANMASI AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

11 Nisan 2012 Çarşamba

---0---

K O N U

	<u>Sayfa</u>
Komisyon gündemi	1:3

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM	1:3
Hali de İNCEKARA (Komisyon Başkanı)	1:3

Açılma Saati: 14.24

Kapanma Saati: 15.50

11 Nisan 2012 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati : 14.24

BAŞKAN : Halide İNCEKARA (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ : Yüksel ÖZDEN (Muğla)

SÖZCÜ : Çiğdem Münevver ÖKTEN (Mersin)

KÂTİP : Temel COŞKUN (Yalova)

-----0-----

BAŞKAN – Değerli milletvekili arkadaşlarım, şu anda 8 arkadaşımızın katılımıyla komisyon toplantısını açıyorum.

İlk toplantımızda hem seçim yaptık hem biraz sohbet ettik.

İzin verirsiniz bugün arzu ettiğimiz arkadaşlarla birlikte çalışmanın süreleri, haftada kaç gün yapalım, hangi saat aralıkları yapalım, komisyona çağıracağımız davetli ve konuşmacıların isimleri -ve bugün aramıza katılan kurumlardan gelen arkadaşları sizlerle tanıştıracam- toplantıdaki konuşma süreleri, toplantıya katılım, bütün bunları istişare ederek bugünkü toplantıyı tamamlamak.

Herkese hoş geldin diyorum.

Üç aylık çalışma süremiz var. Genelde araştırma komisyonları bir ay ek süre alırlar. Bizim de eğer tatil zamanında olursa yaz dönemini de kazanmak gibi bir şansımız var.

Çalışmalara çağıracağımız arkadaşların bir, akademik ayağı olacak yani üniversitede masa başında çalışan ve bu arada çocukla muhatap olan; bir, yerel yönetim ayağı olacak, bu arada bunu kendine dert etmiş insanların kendi çabalarıyla ortaya çıkardıkları çalışmalar; bir, Millî Eğitimin götürdüğü çalışmalar; bir de “Dünya ne yapıyor?” ayağı. Yani misafirlerimizi bu paralelde çağırılmazsak üst üste bir sürü insanı... Biz ilk araştırma komisyonunda o hatayı yapmıştık, birden, aynı şeyi söyleyen onlarca hoca dinledik, bir baktık ki süre doluyor, çok farklı insanları dinleme şansımız kalmamış.

Geçen hafta karar verdiğimiz gibi önümüzde bir çalışma haritasıyla, “Kimleri çağıralım, ne yapalım?” diye... Bu arada uzman arkadaşlarımız gelmişler, onları da biraz sonra sizlerle tanıştıracam. Konuşma sürelerimiz, geneldeki mutabakatımız şu: Partilerin hareketli bir süreci var ve salı günü de özellikle grupların olduğu, gelip gidenin çok olduğu, mümkün olduğu kadar çarşamba, perşembe günleri toplantı günü olarak yapılması... Arkadaşımızın birisi “İki saati geçmezse...” diye bir öneride bulundu ama gelenler genelde en az bir kırk beş dakika-bir saat konuşuyorlar, arkadan beşer dakika arkadaşlarımız konuşsa elli dakika, bir de cevap verecek yani iki saatin üzerine mecburen çıkıyor, bazen beş saat-altı saat de sürdüğü oluyor çünkü bir fikir alışverişi, bir istişare yapıyorsunuz, herkes düşüncesinin haklı olarak kayıtlara geçmesini istiyor. Gelen kişi de “Madem çağırdınız ben de burada konuşmak istiyorum.” diyor. Uzmanlarımızın soruları oluyor, bazen uzmanların sorusu bir saat alabiliyor bizden başka. Biraz sonra uzmanların görevlerini de söyleyeceğim.

Diğer günleri uymayanlar varsa salı günü kesinlikle olmaz diye bir şey yok ama demin Hocamın söylediği gibi kongre süreçleri olur, salı günü gelip giden yoğun olur. Devamsızlık bu Komisyonunda en kaldıramayacağımız bir şey çünkü bir arkadaşın biri toplantıya katılmıyor, öbür toplantıya geliyor, bir önceki toplantıda ne konuşulmuşsa konuğa soruları soruyor ve zamanında toplantıya gelmiş insanlar mağdur kalıyorlar. Onun için, herkesin katılabileceği... Bir taraftan da milletvekiliyiz, “Katılmıyoruz.” diyoruz ama katılmıyorsun, kapıda bekliyor adam veya tutuyor seni yolda gelirken yani ne yapacaksın? Onun için mümkün mertebe optimum kullanabileceğimiz süreleri tercih etmek...

Bu arada, yoklamadan muafız biz arkadaşlar çalışırken ve özellikle bizim grup için söylüyorum 300 küsur tane milletvekili var yani şu grup olmasa da aşağıda karar yeter sayısını çıkarabilir diye düşünüyorum; en azından çıkarırsın, aksi takdirde çalışamayız burada ikide birde gidip gelerek.

Ben iki tane çok ciddi iyi araştırma komisyonu yönetmişim ama elim ayağım hiç bu kadar titrememişti yani hiçbir şey bu üstün yetenekli çocukları çalışmak kadar titretmemişti çünkü alanı ben bu kadar boş bulacağımı düşünmemiştim yani mutlaka tuttuğum yerden bir şey gelir diye düşündüm. Çünkü bu konu üzerinde siyasetin içerisinde hareket alanı sağlamak, Devlet Planlamanın programları içine sokmak, bakanlıkların ilgi alanına sokmak için -arkadaşlarım şahittir- aşağı yukarı yedi sekiz senedir mücadele

veriyorum. Şunu diyebilirsiniz: “Bir iktidar partisi milletvekili olarak deli misin yedi sekiz sene uğraşılır mı bununla?” ya da “Uğraştın, sonuç alamamamın sebebi şuydu: Zaten bu çocuklar altın çocuklar, hediye çocuklar, zaten kendilerine göre Allah nimetlerini vermiş, bu kadar açımız, susuzumuz, bu kadar problemi varken ben sanki lüks bir şeyle ilgileniyormuşum, hani “Ekmek yoksa pasta yiyin.” gibi. Hâlbuki tam tersi, bu çocuklar önümüzdeydi, sayıları bir ülke nüfusu kadardı, bugün silah aldığımız ülke nüfuslarının bir kısmı kadar çocuk nüfusu vardı ve eğer bu çocuklarla ilgilenmezsek ağır depresif tedaviler gören aileleri vardı ve dünya örneklerinde görüyorduk ki seri katillerin bir kısmı bu çocukların içinden çıkıyordu.

Çocuk kamununun ortak malıdır yani daha çok dikkatlerini çekebilmek için şöyle örnek veriyorum: Benim bahçemde eğer altın madeni olsaydı devlet duyarsız kalabilir miydi? Ben diyebilir miydim ki “Maden benim, sen ne karışyorsun?” diye yahut da bir su kaynağı olsaydı devlet “Su senin.” demez, gelip şakır şakır almaz mıydı? Ya da bir cinayete kurban gitmiş bir ceset olsaydı “Benim topraklarım, değemezsin.” diyebilir miydik? İşte üstün yetenekli, yetenek farklılıkları olan çocuklarımız da böyle yani kimse “Benim çocuğum...” Dün ben bir aileyi çağırdım, evde konuştum. Doktor onlara ne tavsiye ettiyse tersini yapmışlar. “Niye böyle bir şey yaptınız?” dedim, “Çocuğumuz normal yaşasın istedik.” dediler. Derken çocuğu hasta yapmışlar ve ağır bir tedavi görüyor çocuk. Çocuğun üzerinde ailelerin sonsuz bir hakkı var. Buradan da öğreniyoruz ki hekimler çocukla karşılaştığında, aynı diğer rahatsızlıklarda olduğu gibi, bir takip süreci olmuyor. Bu takip sürecinde, Allah korusun, çocuğu ya suçlu kılıp cezaevinde buluyoruz ya aile içinde intihar... Yani elimizde bir kördüğüm var. Bu kördüğümü çözmek bizim elimizde. Ben ülkemde öyle çalışma yapalım istiyorum ki herkes bizden örnek alsın. Biz bunları yapabilecek kapasitede insanlarız.

Şunu sevinçle söyleyeyim ki: Geçen haftaydı sanıyorum, bakanlıklara ani ani ziyaretler yaptım fakat bu konunun birden çok cazibeli bir konu hâline geldiğini... Gerçekten Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ayrı çalışıyor, TÜBİTAK'ın çalışmaları ayrı, Millî Eğitim Bakanlığının çalışmaları var, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı da bu konuda özellikle çalışmalar yapıyor.

“Ne alakası var Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığıyla?” dersiniz; bir çocuğa saldırıda bulunulduğunda, tecavüz edildiğinde, mağdur edildiğinde uluslararası sözleşmeler ve Türkiye'deki hukuk bize Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığını gösteriyor. Şimdi, burada hak ettiği eğitimi alamayan bir çocuk var ve bu Bakanlığın bu çocukların avukatı olması lazım yani taraf olması lazım. Onun için işimiz uzun.

Şimdi, “Buraya siyaset katmayalım.” derken Hocam, hani siyaset katmayınca sanki başka şeyler katılacakmış gibi bir genel tedirginliğim var ama şunu söyleyeyim: Burada gerçekten eğer ikili diyaloglara girip süreyi kısaltırsak çocuklarla ilgilenebiliriz yani biz kendimizle meşgul olurken çocukları ihmal etmiş oluruz. Keyifli, zevkli, gülerek, espiyle, tadını çıkararak çalışalım diye düşünüyorum.

Hocama katılıyorum, uygulamadan dinlemeye katılmak fikrine fakat bu arada “Bu işin tarafıyım.” diyen fakat bana göre çok da tarafı gibi gözükmeyen Millî Eğitim Bakanlığı diye bir bakanlık var. Ben Millî Eğitim Bakanlığını bizim eğitim talebimize taşeron olarak hizmet veren bir bakanlık olarak görüyorum. Ne hukuken ne duruş olarak ne görev alanında çocuğun tarafı olan bir tarafı yok Millî Eğitim Bakanlığının, bu benim şahsi görüşüm. Kamyon şoförü olmak için ehliyet almaya gittiğim Millî Eğitimle, dantel örmek için gittiğim Millî Eğitimle yeteneklerini geliştirmek için eğitim talep ettiğim Millî Eğitim aynı çatı ve bize kendi yapısı içinde bir eğitim vermeye... Biz ondan nitelikli, kaliteli ve hakkımız olan bir eğitim istiyoruz.

BİLESEM'ler üzerinde bu konunun üzerine gidilmesi... BİLESEM'leri ben şöyle yorumluyorum: Zeki ve yetenekli çocuklarda süre kazanılması için kurulmuş gecekondular. Bakın, Ankara'da iki tanesine gittim, birisi Mamak'ın dışında yani en yakın çocuğun gelmesi yarım saat, kırk beş dakika. BİLESEM'leri, evet, gezelim, görelim ama BİLESEM'ler ne bugün için ne yarın için katıyen çözüm değildir diye düşünüyorum.

Şimdi, ilgili bakanlıklardan gelen uzman arkadaşları tanıyalım. Yeni arkadaşlar için söylüyorum: Bu uzman arkadaşlar bakanlıklarından ve kurumlarından bizim talebimiz üzerine geliyorlar ve Komisyonumuzun çalışma süresi boyunca bizimle birlikte olacaklar. Bütün milletvekili arkadaşlarımız bu uzman arkadaşlardan yararlanabilirler, bu uzman arkadaşlarımız her gün bu odada çalışıyor durumda olacaklar.

(Komisyona katılan uzmanlar kendilerini tanıttılar)

Bu arkadaşlarımızın dışında bir de YÖK'ten Yard. Doç. Dr. Mücahit Coşkun gelecek daha sonra.

Daha önceki araştırma komisyonu sonuçlarının yüzde 80-90'ını –arkadaşlarımız da bilirler birlikte çalıştığımız- hayata geçirme şansımız oldu. Ben bu konuda çok şikâyet eden, Genel Kurulda da raflarda tozlanan araştırma komisyonu raporlarından şikâyet eden birisi olarak, en son Başbakan dedi ki: “Komisyon raporunu Bakanlar Kurulunda dinlemek istiyorum.” Bakanlar Kurulunda

dinlenecek. Bu arada TÜBİTAK da çalışmalarını yapacak. Kurumlarda kendi kendilerini bu arada yeniliyorlar. Önerilerimizle birlikte inşallah hayata geçecek.

Toplantıların basına açık olmasını tavsiye ederim. Basına açık olsun demek şöyle: Basın mensuplarından arkadaşlarımız gelip toplantıyı başından sonuna kadar burada izliyorlar yahut da basına kapalı olsun dersin, girerken görüntü alıyorlar, çıkıyorlar, içerde kimse olmuyor.

Gezilerle ilgili bilgi vereyim. Arazi çalışmalarını yaparken 17 kişi birden gitmiyoruz doğal olarak. Üçer, dörder ya da beşer olarak alt komisyonlara ayrılıyor. Ankara'da seyahat yapacaksa bir grup bir yere gidiyor diğer grup diğerine gidiyor. Giden milletvekili arkadaşlarımızın yanında mutlaka uzman arkadaşlarımızdan bir iki kişi oluyor, Meclisten bir arkadaş oluyor. Siz orada görüşmelerinizi yaparken, sorularınızı sorarken, incelemenizi yaparken yanınızdaki uzman arkadaşlar sorular soruyorlar, siz uzman arkadaşlardan bilgi alıyorsunuz ve raporunuzu yazıyorsunuz, toplantıya geliyor rapor. Ziyaret eden arkadaşlar raporlarını okuyorlar ve rapor kabul olup komisyon raporunun eklerinden biri oluyor.

Arazi taramalarıyla başlayalım ama benim tavsiyem: Millî Eğitimde Özel Eğitim ve Rehberlik Araştırma Genel Müdürlüğü diye yeniden yapıldılar. O arkadaş gelip bakanlığın yeni yapılanmasını anlatsın bize çünkü biz ne sorarsak "Yapıyoruz efendim." diyecekler. Şundan emin olun: Göreceksiniz, "Ne yapalım?" dersiniz, "Yapacağız efendim." diyecekler, ya "Yaptık." diyecekler ya "Yapıyoruz." diyecekler ya "Yapacağız." diyecekler. Onun için biz ne yapıldığını bir görelim, bir kendileri anlatsınlar. Ondan sonra diyelim ki, "Bak demiştiniz ama yok.", "Söylemişsiniz ama yok." "Öğretmen tam demiştiniz ama eksik." diyebilmek için bir o arkadaş dinlemek gerektiğini düşünüyorum ben. Ben arayacağım, akademisyenmiş, herhâlde yarın gelebilirse bir yazı yazalım yarın çağıralım.

Kayıp çocuklarda biz on dakikalık çoğunuzun gördüğü bir sunum yaptık televizyonlarda yayılmak üzere. Bütün ulusal kanallar bunu yaydılar. O faaliyet araştırma komisyonunun faaliyeti. Biz şimdi rica ederiz kurumlardan bir tanesi bize ömür boyu zekâyı geliştirmek ve kullanmakla ilgili belki birkaç tane kamu spotu gibi olabilir ve ürün de araştırma komisyonunun ürünü olabilir.

Hülya Hocam, tabii ki tutanaklar tutuluyor. Bütün toplantılarımızda tutanaklar tutulacak. Ne zaman isterseniz tutanaklara ulaşabilirsiniz. Soru sormak istediğinizde bize telefon açarsınız, biz sizin sorunuzu sorarız arkadaşlara, kayıtlara geçmesini sağlayabiliriz.

Önümüzdeki salı, çarşamba, perşembe konuk koyacağım veya birini arazi yapacağım.

Haftaya salı günü 15.15 gibi parmak atmaya kalıp gelmek üzere, toplantı bitiriyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 15.50